

benyttet til at faae en Frihed, som hidtil kun har været støttet paa den Kongelige Anordning af 2den October 1862, sikket ved en Lov. Mindretallet foreslaaer derfor at ombytte §§ 1—4 af nærværende Lovudkast med §§ 1—4 af det ifjor vedtagne, samt at lade § 6 ubgaae.

Udvalgets øvrige Medlemmer (Brock og Rieger) ere med dette Mindretal enige i det Resultat, hvortil han er kommet, nemlig at fraraade Vedtagelsen af det nærværende Lovforslags Hovedbestemmelse (§ 1); men vi støtte dette vort Resultat i det Væsentlige paa de Grunde, der anførtes imod en saadan Forandring i Loven af 4de April 1855 ved Sagens første Behandling i Landstthinget.

Vi skulle derfor forsaauidt indskrænke os til at fremhæve:

at den foreslaaede Bestemmelse, hvad enten den indskrænker sig som nærværende Udcasts § 1 til dem, der engang have modtaget Folkekirkens Indvielse til Præst og ikke ere fradømte deres Embede, eller den modtager den i saa Fald consequente Udvielse, som ved tidligere Lovforslag har været bragt paa Bane, efter vort Begreb er i bestemt Strid med Grundtanken for den i 1855 indførte Løsning af Sognebaandet,

at den tilsigtede Forandring ikke skjønnes at kunne indtræde, uden tværtimod Forslagsstillernes Hensigt at virke forvirrende og opløsende ind paa Folkekirken, hvorfor en saadan Tingenes Orden heller ikke vides at være indført i nogen anden Kirke, med hvilken vi kunne anstille nogen Sammenligning.

De Ulemper og Brøst, der have fremkaldt Ønsket om en Forandring som den foreslaaede, bør Kirkestyrelsen efter Evne søge at modarbejde, og, forsaauidt nye Foranstaltninger her maatte vise sig nødvendige, troe vi, at det for tjente Overveelse, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at følge det Exempel, der er givet

i Norge ved Lov af 11te April 1857*) om Stiftscapellaner, jfr. Ref. 2den Juli s. A.

Ødet vi saaledes maae fraraade nærværende Lovforslags Hovedindhold, finde vi ikke tilstrækkelig Grund til at slutte os til Forslaget om at optage det i sidste Rigsdagsamling vedtagne Udkast, der væsentligt kun er af formel Natur.

3 Henhold hertil indstilles saaledes:

1) (Af Flertallet) at første Punktum af § 1 affattes saaledes:

„Sognebaandet kan efter de i Lov af 4de April 1855 givne Regler løses, ikke alene for at slutte sig til en for en vis Menighed bestiftet Præst, men til Enhver, som har modtaget Folkekirkens Indvielse til Præst og ikke ved Dom er bleven berøvet samme, dog med den Indskrænkning, at, saafremt derved dannes en egen Menighed, maa det godtgjøres for vedkommende Biskop eller Biskopper, at Menigheden omfatter mindst 30 Familier, der høre til Folkekirken.“

*) Denne Lovs § 4 lyder saaledes:

„For ethvert af Rigets Stifter kunne efter nærmere Anordning af Kongen under Navn af Stiftscapellaner ansattes Hjelpepræster. Disse Præster kunne efter vedkommende Biskoppers nærmere Bestemmelse anvendes til: a) at overtage Bestyrelsen af geistlige Embeder, der ere ledige, eller hvis Indehavere midlertidigen ere fritagne for at forrette, forsaauidt som ingen dertil stiftet personel Capellan er at erholde paa passende Billaar; b) at holde Gudstjeneste og bistaae med anden geistlig Virksomhed for Føllemasser, der til enkelte Tider ere samlede, saasom paa Fiskevær, ved større Veiarbejder og deslige; c) at bistaae de Geistlige, der paa Grund af særegne religiøse eller kirkelige Forhold i deres Menigheder maatte andrage om Hjælp i deres Embedsgjerning; d) paa de Steder, hvor de have fast Ophold, eller naar vedkommende Geistlighed maatte ønske det, andetsteds at bistaae med Bibellæsning eller anden lignende Virksomhed, der ikke henhører under de Geistligheden paalagte Embedsforretninger, til Fremme af christelig Oplysning og Opbyggelse.